GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 31r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26285
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dū causā sōmnioq; atq; sermonū. hoc est grām occulte uisitatio
nis & mīne alloquionis salubrīt & utilīt peripere. & ad effectū
opis pducere ēsidant. Unde sequīt. Aliud q̄q; somniū uidit qd
narrans frib' ait. Ecce p somniū q̄si solē & lunā & stellas undecī
adorare me. Spīralis iste ioseph aliud q̄q; somniū uidet. dū id
qd' in animo ppositū ppī spē ēme remunerationis ope iā im
plere studet. nā hoc ē quodām puerilis frib' illis q̄si conducen
& reluctantib' narrare bone uidet' uoluntatis ppositū opib' eō
pbare. Hinc etiā in agro spīralis uite bene laboramē. sol. idē ōtē
plantes. luna. hoc ē ōtinentes. stellē q̄d ē ōtinentes q̄dām adora
bunt. dū pbona ēuersione plaudabili ēuersatione eū magni
ficabunt. Qd' eū patri suo & frib' retulisset. increpauit eū pater
& dixit. Qd sibi uult somniū qd' uidisti. Refert pat suo dō ere
atori suo grās agendo. refert supducens frib' suis. mundiā illoq;
bonis opib' puocando. pat ū talia referrē ñ laudat s; increpat.
& hec talis increpatio. furripiens accipienda ē tēptatio. nā tēpta
ri eū pmittit ut humiliet. & p quā humiliat' fuerit. magis eū
exaltet & sublimet. Num ego inq̄t & mat tua & fīs tui adora
bim' te sup terrā. Numq̄d ego ueris sol ōtēplantiū. & mat tua
terrā ēmentiū. & fīs tui uidet' multitudo ōtentiū. adorabim'
te sup terrā. Quasi sup terrā q̄q; adoraret. si ōtēplantib' si ōtu
nentib' si ōtentib' in omni uirtutū grā equalis haberet. ittq; alio
in q̄si sup tiam adoret. si nullis tēptationū molestis turbari
pmitteret. Sequīt. Invidebant ei fīs sui. pat ū rem tacitus
considerabat. Invidentib' itaq; & magis ac magis tēptando insur
gentib' in ipsis frib' illis ds pat rem tacitus considerat. qa tēptatio